

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. София, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 14.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9445** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.259, ал.3 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/.
Образувано е на основание изпратена от 2 СУ „А.. Е. С.“, [населено място] постъпила жалба от И. А. Н. от [населено място] против Заповед №РД-09-43/23.09.2022 г. на Директора на 2 СУ „А.. Е. С.“, [населено място], с която на основание чл.147 и чл.148, ал.2 ЗПУО, чл.105, ал.5 от Наредба №10/01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование синът й М. И. В. е записан в 6 „б“ клас за учебната 2022/2023 година. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, с твърдение, че същият е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, несъответствие с материалноправни разпоредби и противоречие с целта на закона. Твърди се, че в нарушение на разпоредбите на чл.34 и чл.35 АПК ответникът се е произнесъл по заявление за прием на ученика, което не е подадено от родителя, упражняващ родителски права и без да е събрал и обсъдил достъпните му доказателства, като не е изискал и събрал и допълнителни такива за правилно и законосъобразно решаване на случая. Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.12, ал.2 ЗПУО и чл.108, ал.1, т.1 от Наредба №10/01.09.2016 г за организация на дейностите в училищното образование. Жалбата се поддържа в съдебно заседание от процесуалния представител на оспорващата адв. А. К. от САК, като подробни съображения са изложени в представени писмени бележки. Претендира присъждане на направените разноски по представен списък. Ответникът – Директора на 2 СУ „А.. Е. С.“, чрез процесуалния си представител адв.Е.

3. от АК – Шумен в съдебно заседание оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. Счита, че от събраните доказателства се установява, че в интерес на детето е да учи в училището, в което е записан от баща му. Претендира присъждането на разноски.

Заинтересованата страна И. Н. В., чрез процесуалния си представител адв. П. С. от САК в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Излага съображения, че директорът на училището, което приема ученика при преместване не следва да съблюдава дали има изрично съгласие и на двамата родители. Достатъчно е само подадено заявление, което следва да се прецени дали е в интерес на детето. В случая от събраните доказателства счита, че се установява, че промяната на училището е в интерес на детето. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Конституирано като заинтересована страна детето М. И. В., чрез процесуалния му представител адв. С. К. от САК моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че от доказателствата по делото и от изявленията на детето става ясно, че същото се чувства добре в новото училище, поради което не следва да бъде премествано отново.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, включително съдържащите се в изпратеното заверено копие на административната преписка. На основание чл.15 ЗЗДет в проведеното открито съдебно заседание е изслушано детето М. И. В.. От ДСП „К. село“ е представен социален доклад.

След обявяване на делото за решаване, с молба от 10.01.2023 г. от оспорващата е представено невлязло в сила съдебно решение на СРС, постановено в производство то ЗЗДН, с искане да бъде отменено определението, с което е даден ход на делото по същество и делото да бъде насрочено в открито съдебно заседание, за да бъде събрано и това доказателство по надлежния ред. Съдът намира това искане за неоснователно, тъй като представеното доказателство не е относимо към настоящия спор и не е необходимо неговото приобщаване за правилното му решаване по същество.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представеното удостоверение за раждане се установява, че детето М. И. В. е [дата на раждане] от майка И. А. В. и баща И. Н. В.. С влязно в сила на 13.07.2011 г. решение по гр. д. №2305/2011 г. на СРС бракът между родителите е прекратен, като упражняването на родителските права по отношение на детето е предоставено на майката и местоживеенето на детето е определено при нея.

До края на учебната 2021/2022 година М. В. е бил ученик в 56 СУ „Проф. Констатнтин И.“ в [населено място].

На 20.06.2022 г. бащата на детето И. Н. В. е депозирал до Директора на 2 СУ „А.. Е. С.“, [населено място] заявление, с което е изразил желание детето да бъде преместено за следващата учебна година в това училище. Като причина за преместването е посочил смяна на местоживеенето му, а като мотиви за избор, че брат му е учил в това училище и са доволни, а също и че е доста близо до местоживеенето им. Представено е удостоверение за настоящ адрес, от което е виден настоящия адрес на детето и удостоверение за преместване на ученик, издадено от 56 СУ „Проф. Констатнтин И.“ в [населено място] на 27.06.2022 г. Подаденото заявление е резолирано „за участие в подбор от комисия“. Към преписката липсва протокол на комисията. На 23.09.2022 г. е издадена оспорената в настоящото производство Заповед №РД-09-43/23.09.2022 г. на Директора на 2 СУ „А.. Е. С.“, [населено място], с която на основание чл.147 и

чл.148, ал.2 ЗПУО, чл.105, ал.5 от Наредба №10/01.09.2016 г. М. И. В. е записан в 6 „б“ клас за учебната 2022/2023 година. Не е спорно, че от началото на учебната година детето е започнало да учи във 2 СУ „А.. Е. С.“, [населено място].

На 21.09.2022 г. в извънработно време /21,48 ч./ И. А. Н. е депозирала до Директора на 02 СУ „А.. Е. С.“, [населено място] молба, в която е посочила, че като майка, законен представител и родител, на когото е възложено с влязло в сила решение да упражнява родителските права по отношение на детето М. В., моли да ѝ бъде предоставена информация кой, кога, на какво основание и въз основа на какви доказателства е подал заявление за записване на детето в това училище. Поискала е да ѝ бъдат предоставени копия на всички документи, съставени, подписани и подадени от лицето, иницирало това преместване. Попитала е дали е представена информация че е била информирана и е получено нейното съгласие за преместването. Молбата е заведена на 23.09.2022 г., като видно от приложения имейл от същата е поискано да изпрати решението на съда за предоставяне на родителските права. С отговор от 23.09.2022 г. Н. е информирана за проведеното производство. Посочено е, че съгласно чл.123 от СК родител, който е действал сам е длъжен да уведоми другия за своите действия, като образователната институция няма правомощия да установява личните отношения между родителите. Уверена е, че детето се чувства отлично в училището, като позитивната учебна среда, отличната материална база, опита и знанията на учителите са фактори за неговия успех.

Изслушан в съдебно заседание, проведено на 14.12.2022 г., по реда на чл.15, ал.1 ЗЗДет в присъствието на баща му и на социален работник от ДСП „К. село“, детето М. В. разказва, че живее при баща си от 25.03.2022 г., като това решение го взел той поради насилие от майка му. Заявява, че той е поискал да бъде преместен и от началото на учебната година учи във 2 СУ „А.. Е. С.“, което е по-близо до дома му. Заявява, че не се вижда с майка си, като през лятото си звънели често. Доколкото знае майка му не е знаела за преместването му в друго училище. Категоричен е, че в новото училище се чувства добре, има приятели, както и че се чувства добре при баща си. Не желае да се връща в предишното училище, тъй като е много далече от мястото, където живее и ако е първа смяна ще пътува много дълго време.

В представения по делото на основание чл.15, ал.6 ЗЗДет социален доклад, изготвен от социален работник в ЗД към ДСП - К. село, подписан от Директора, е посочено, че детето е радостно от факта, че училището се намира близо до дома му, има добър успех, адаптирал се е и се е интегрирал към новата социална среда, откакто живее при баща си, удовлетворен е от социалните си контакти в и извън училище. По данни от класния му ръководител по отношение на детето се наблюдават разбирателство, дружелюбие, добронамереност и формирани приятелства със съучениците му. Посещава редовно занятия и в училище се справя с учебния материал, ангажиран е към учебния процес и проявява отговорност при изпълнение на задачи и домашни работи.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, срещу подлежа на съдебен контрол административен акт и в срок. Оспореният акт е издаден на 23.09.2022 г., като от приложената административна преписка е видно, че същият не е съобщаван на оспорващата. От депозирания от нея молба от същата дата следва извода, че същата е узнала за записването на сина ѝ в ответното училище, но доколкото самият акт за това не ѝ е връчен по реда на АПК и същата не е узнала за

неговото съдържание, не следва от тази дата да се брой срокът за оспорването му. Освен това и доколкото в самата заповед не е посочено пред кой отговор и в какъв срок подлежи на оспорване, приложение намира разпоредбата на чл.140, ал.1 АПК, според която в такъв случай срокът се удължава на два месеца. Жалбата е подадена на 12.10.2022 г., следователно е в срок. За оспорващата, като майка на детето, по отношение на което е издадена оспорената заповед и по отношение на което на нея е предоставено упражняването на родителските права, е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена от компетентен орган – Директора на 2 СУ „А. Е. С.“, [населено място], в кръга на неговите правомощия, съгласно разпоредбата на чл.259, ал.1 ЗПУО, вр. чл.108 и чл.109 от Наредба №10 от 1.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование.

Оспореният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Като административен акт, заповедта следва да отговаря и на общото изискване за форма и съдържание, предвидено в нормата на чл.59, ал.2 АПК, както и на това, разписано в специалното правило на чл.109 от Наредба №10, а именно в същата следва да е посочена датата, от която ученикът се счита преместен в новото училище. В случая оспорената заповед съдържа изискуемите от разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК реквизити, но не отговаря на изискванията на чл.109 от Наредба №10, доколкото в същата не е посочена датата, от която ученикът се счита преместен в новото училище. Доколкото обаче се установи, че от началото на учебната година ученикът учи във 2 СУ „А. Е. С.“, съдът приема, че този пропуск във формата на акта не е от категорията на съществени и не обуславя отмяната му.

Настоящият състав счита, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, основание за отмяна на финализирания го акт.

Съгласно чл.147 ЗПУО условията и редът за приемане и преместване на учениците от I до XII клас се определят с държавния образователен стандарт за организацията на дейностите в училищното образование, а за учениците в училищата по изкуствата, в училищата по културата и в спортните училища – с наредбите по чл.146, ал.2 ЗПУО. Държавният образователен стандарт за организацията на дейностите в училищното образование е въведен с Наредба №10 от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование /обн., ДВ, бр. 73 от 16.09.2016 г., сила от 1.09.2016 г. /. Редът и условията за преместване на учениците от I до XII клас от неспециализираните държавни, общински и частни училища са уредени в Глава пета от тази наредба. Съгласно чл.108, ал.1, т.1 от Наредба №10 процедурата по преместване на ученик от едно училище в друго започва по подадено писмено заявление от родителите и/или ученика съгласно чл.12, ал.2 ЗПУО до директора на приемащото училище. След представяне на удостоверение за преместване, издадено от директора на училището, в което се е обучавял ученикът, директорът на приемащото училище до три работни дни

определя със заповед условията за приемане на ученика и информира родителя/настойника и/или ученика.

Съдът намира, че в случая тази процедура е спазена. Директорът на 2 СУ е бил сезиран със заявление, подадено от родител на ученика, с искане детето да бъде преместено в това училище. Вярно е, че заявлението е подадено само от единия

родител и то не от този, на когото със съдебното решение е предоставено упражняването на родителските права. Но доколкото безспорно същият е баща на детето и няма данни и не се твърди да е лишен от родителски права или същите да са били ограничени, съдът намира, че същият има правото да подава заявление от вида на процесното, въпреки че по силата на съдебно решение упражняването на родителските права е предоставено на майката. В качеството му на родител и когато счита, че това е в интерес на детето същият има право / и задължение/ да предприема действия, за които законът предвижда негово изявление вместо такова на малолетното дете, които са в негов интерес. По делото се установи, че дедето живее при него от 25.03.2022 г., като майката не е предприела действия по връщането му при нея, както и че училището, в което е подал заявлението за преместване е в близост до дома му. Предвид това действията, които е предприел следва да се считат като такива за защита интересите на детето. Следователно ответникът е бил редовно сезиран с допустимо заявление и за него е възникнало задължението да проведе съответната процедура и да приключи същата с нормативно предвидения краен акт, което в случая е сторил.

Съдът намира за неоснователни доводите на оспорващата, че в случая като задължителна предпоставка за провеждане и приключване на производството е било необходимо и нейното съгласие и след като такова не е искано, то е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.34 и чл.35 АПК. Разпоредбата на чл.123, ал.1 СК изрично предвижда, че родителските права по отношение на детето могат да се упражняват и поотделно. Съгласно чл.129, ал.1 СК всеки родител може сам да представлява малолетното си дете. Както се каза и по-горе, фактът, че упражняването на родителските права по отношение на малолетно дете са предоставени със съдебно решение след развод на родителите само на единия от тях не лишва другия от правото да ги упражнява, когато не е лишен от родителски права и същите не са ограничени и счете, че това е в интерес на детето. От разпоредбите на ЗПУО и подзаконовите актове по наговото прилагане също не следва извод, че изборът в кое училище следва да учи малолетно дете следва да е направен по съгласие и на двамата родители. В разпоредбите на Наредба № 8/11.08.2016 г. за информацията и документите в системата на предучилищното и училищното образование, както и в разпоредбите на Наредба № 10/01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование също няма нормативно изискване в процеса на приемане на действия, свързани с обучението на ученика /записване, преместване, смяна на форма на обучение, отсъствия, резултати от обучения и т. н. / от формална гледна точка да участват и двамата родители. Достатъчно е участието само на единия от тях в този процес. В цитираните наредби не е заложено нормативно изискване и двамата родители едновременно да подадат заявление за преместване на детето им в друго училище. В Наредба № 10/01.09.2016 г. няма установен образец на заявление за приемане или записване в училище, както и изискване заявлението да бъде подписано задължително от двамата родители на ученика. При така очертаната правна уредба следва извода, че по смисъла на посочените разпоредби на директора на приемащото училище не се вменява задължение да следи дали заявлението по чл.12, ал. 2 ЗПУО, адресирано до него, изхожда и от двамата родители, тоест да изисква и от двамата родители писмено съгласие за записване на ученика в училището, от което следва и че родителите са постигнали съгласие. Дори и да е налице противоречие между родителите относно това в кое училище да бъде записано, данни за каквото няма в настоящото производство, доколкото

родителите на детето не са поддържали контакти помежду си, разрешаването на този въпрос е в правомощията на медиатора/съда, както изрично е записано в ал. 2 на чл.123 СК. Според тази разпоредба при възникнало разногласие на родителите те могат да се обърнат към медиатор или да предявят иск пред районния съд по настоящия адрес на детето, който решава спора след изслушване на родителите, а при необходимост - и на детето. Директора на приемащото училище е длъжен да разгледа и да се произнесе в предвидените в нормативната уредба срокове по подадено заявление за преместване на ученик от един от неговите родители, като съобрази дали същото е в интерес на детето. В случая такава преценка е направена и същата е правилна, доколкото със заявлението е представено удостоверение за настоящ адрес на детето, от което е видно, че същото живее в района на училището и е имало възможност същото да бъде записано там. Тези изводи се потвърждават и от представения по делото социален доклад, в който е отразено, че детето се е адаптирало в новата среда и се чувства добре в училището и сред съучениците си, както и от изявленията на самото дете, дадени в съдебно заседание.

Предвид изложеното съдът приема, че при издаване на процесния акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за наговата отмяна и същият е издавен в съответствие с материалния закон. Съответен е и на целта на закона, а именно да се защитят в най-голяма степен интересите на детето. В негов интерес е да учи в училище, което се намира в близост до местоживеенето му и в благоприятна за развитието му среда.

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото основателни се явяват исканията на процесуалните представители на ответника и на заинтересованата страна за присъждане на разноски. От представените доказателства обаче е видно, че за процесуално представителство по делото ответното училище не е договорило и заплатило адвокатско възнаграждение. Няма и направени други разноски. Предвид това на ответника такива не се дължат. Не са налице и основания за присъждане на адвокатско възнаграждение на адв. Е. З.. Заинтересованата страна И. В. е заплатил в брой адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева, която сума оспорващата следва да бъде осъдена да му заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. Н. от [населено място] против Заповед №РД-09-43/23.09.2022 г. на Директора на 2 СУ „А. Е. С.“, [населено място], с която на основание чл.147 и чл.148, ал.2 ЗПУО, чл.105, ал.5 от Наредба №10/01.09.2016 г. синът й М. И. В. е записан в 6 „б“ клас за учебната 2022/2023 година.

ОСЪЖДА И. А. Н. от [населено място] да заплати на И. Н. В. от [населено място] деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: